

Nabeschouwingen over ons geslaagd Zomerkamp

Het aantal deelnemers sloeg alle records

Ons vijfde Zomerkamp zit er weer op. We hebben dit lustrum op luisterrijke wijze gevierd, besproeid met... water! Ongelooflijk wat een regen! In het begin sprak iedereen er over. Het is ook moeilijk om soppende schoenen, blubber die tot in je haren zit en wandelingen die bijna in zwempartijen ontaarden stomweg te negeren. Maar dank zij de goede kampgeest en het spreekwoordelijke optimisme dat jongere mensen eigen is, trokken wij ons op het laatst niets meer van die regen aan. We lieten er zelfs de fietstochten en vooral de avondwandelingen niet meer voor staan. Toen we eenmaal zo ver waren werd het droog!

Regen moet blijkbaar behandeld worden als een dreinend kind: geen notitie van nemen dan gaat het van zelf over! Als je het zo bekijkt, is het misschien aan het relatief grote aantal deelnemers met onderwijservaring te danken dat we op het laatst nog enkele dagen met prachtig weer kregen. Dat was natuurlijk jammer voor de weekendgangers, maar die kunnen er een goede moraal uithalen: kom volgend jaar de hele week!

Een nabeschouwing hoeft gelukkig geen nauwkeurig verslag te zijn. Stel je voor dat ik hier een verslag moest geven van die dolle avond in Winterswijk, toen we gedansd hebben op de Markt en later met de hele bende in een miniatuurtreintje door het dorp geslierd werden. Menige reputatie zou aan diggelen gaan!

Verslagen over het eerste weekend en de lezingen kan men trouwens nu of later in de Driemaster wel vinden. Wij zullen dus zo maar in het wilde weg wat nakaarten.

Over die fietstochten bijv. die volgens enkelen over te weinig, volgens anderen over te veel smalle paadjes gingen. Zo af en toe kwam er ook wel eens een modderplasje op ons pad, maar dat viel toch eigenlijk allemaal in het niet bij het natuurschoon van Achterwoold, de Kloosterbossen, 't Vosseveld of hoe al die fantastisch mooie streken mogen heten.

Het enige tochtje dat letterlijk in het water viel, behalve dan die Zondagmiddag — tocht naar de Steengroeve — was die wandeling door de Bekkendelle.

De heer Tenkink zou ons hier rondleiden in de bossen van zijn prachtige landgoed 't Lintum. Dat is gebeurd ook en het pleit zowel voor de prachtige natuur als voor de onderhoudende wijze waarop de heer Tenkink ons tijdens de wandeling zijn visie gaf op actuele belasting- en politieke problemen, dat wij ruim

een uur in de stromende regen rondwandelden.

Ook na deze regen kwam zonneschijn. Ditmaal in de vorm van een pannekoekenmaaltijd, die zelfs de grootste optimist zich zo niet had voorgesteld.

De dames van de afdeling Winterswijk der V.V.D. hebben uren staan bakken om die onoverzichtelijke stapels goudgele pannekoeken en die schalen met knappend gebakken spek (streektraditie!) op de, voor deze gelegenheid keurig gedekte tafels te krijgen.

Het was overweldigend! Zelfs ons jaarlijkse congres zou die stapels niet de baas hebben gekund. Wij trouwens ook niet, hoe lekker het ook was.

Een gelukkig gevolg hiervan, was trouwens dat we de volgende dagen weer pannekoeken kregen, nu in duizend en een variëteiten (uit het kookboek en de duim van Fietje) koud opgediend.

Na dit feestmaal, met zijn verlamme uitwerking op onze energie, kwam een voordrachtskunstenaar ons met gedichten en sketches in het streekdialect zeer aangenaam bezighouden. De Noorderlingen in ons gezelschap deden natuurlijk of ze ieder woord begrepen, maar wij Westeringen komer er eerlijk voor uit dat we er wel eens moeite mee hadden. Toen we in het pikke donker teruggingen naar het kamp was het droog!

En het bleef droog. Donderdag en Vrijdag maakten we prachtige tochtjes door Duitsland. Op een van die tochten kwamen we in het oude stadje Vreden een J.O.V.D.'er kampgenoot tegen met een fles wijn onder de arm.

Hij was op een of andere wonderlijke manier zonder pas de grens over gekomen en werd natuurlijk met een hoeratje verwelkomd. Hij is, dit ter geruststelling, weer in het kamp teruggekomen ook. Hoe, dat weet hij zelf waarschijnlijk niet meer!

Vrijdag maakten we een tocht naar Borken, waarbij we onderweg en passant een kasteel bezetten. Onze pasloze vriend kwamen we die dag niet tegen hoewel iedereen naar hem uitkeek.

Een bonte avond mag in geen enkel kamp ontbreken; bij ons was de Vrijdag daar voor gereserveerd. We hadden tal van internationale variëtenummers op het programma staan. Een goed geproportioneerde sopraan verzorgde het openingsnummer en werd opgevolgd door een voordrachtskunstenaar, enkele mondharmonica virtuozen een gitarist, een voortreffelijk dameskoortje en talloze moppenvertellers.

De grote uittocht begon Vrijdagnacht al toen enkele super-optimisten per fiets naar Rotterdam vertrokken. We hopen dat ze nu onderhand zijn aangekomen! De rest vertrok Zaterdagmorgen en -middag, veelal na hartroerend afscheid en talloze beloften over weerzien en foto's.

Ons vijfde kamp was voorbij en regen of geen regen, het was een zeer geslaagd kamp!

Het aantal deelnemers sloeg alle

records en we hopen dat die stijgende lijn zich ook volgend jaar zal voortzetten. Tot zo lang dan maar.

RIEN BOOY

Impressies van een simpele ziel

Het begon allemaal zo mooi. Een reis in een stampvolle trein — overstappen in een voorwereldlijk boemeltje en een onrustig gevoel van of je er nooit kwam! Uitzicht — geen — aan alle kanten wolken, waaruit af en toe een klein beetje regen viel.

Ha! Eindelijk het einddoel: Winterswijk. Vol verwachting klopt ons hart! Ja hoor Rien en Lukas, in een auto nog wel.

„Hé, waar kom jij vandaan? Wij wachten op Hein, maar je mag ook mee liften”. Nu, dan wachten we gezamenlijk. Hoera, daar zijn Ineke en Henk (al weer een auto). En op de fiets Ans en Will. Enthousiast weerzien. „Maar wij halen Anno af en een Noor, Omo! Tenslotte na de komst van Hein, in snelle vaart richting Kotten: nog meer treffende begroetingen en gezellig weerzien.

Onmiddellijk voel je je al thuis: in de stal (grup) — het is er warm, zelfs zonder dekens — het dagverblijf is geweldig (evenals br.). Het domein van Fietje een juweel. Best om uit te houden.

Direct is er thee met koekjes en de club groeit en groeit. Ineens is het etenstijd: de tafel beslist te klein, wat niet mag hinderen. In-schuiven maar — ook de ouderen staan plotsklaps in ons midden. Enfin, wennen behoef je niet: het is immers allemaal zo heerlijk liberaal.

Zaterdagavond: Hein inleidende — en heer Cornelissen met interessante berichten over Nieuw-Guinea — je krijgt gewoon dorst van al die zon en hitte — dus zoeken sommigen hun toevlucht in bier (Hengelo's natuurlijk), anderen in Koffie.

Adembenemende filmpjes. Jammer dat ze afelopen waren. Vanzelfsprekend had niemand zin in slapen, dus: Nachtwandelen!

Eindelijk de nachthokken opgezocht. Hoe laat we klaar waren met het uit stro klappen, vertellen we lekker niet, — maar de henen kraaiden de gehele nacht, niet waar Ans?

De reveille op Zondag was ondemocratisch te noemen, doch het ontbijt vergoedde veel. Na het gebruikelijke corvée gingen we dan op pad onder de vermaarde leiding langs glibberige paden (waar we onderweg Hein verloren) en vervolgens onze ogen uitkeken op de Italiaanse meren met hun diep blauw water en feeëriek omgeving.

Een versholven gelegen café verschaftte ongekende mogelijkheden tot aangename verpozing: koffie, wippen, limonade — schommelen — draaien. Lukas vereeuwigde de grappige momenten. (De verbandtrommel bleek niet nodig te zijn).

Op een spannende terugtocht volgde een copieus diner gekruid met gelach en schermutselingen — een korte siësta (naar verkiezing apart en gemengd) met daaraanvolgend een wandeling naar de „steengroeven”. Hoe nat we zijn geworden laat zich niet beschrijven, doch plezierig was het. De avondboterham smaakte weer voortreffelijk: de representatie uit Drenthe had tenminste een flinke eetlust meegebracht.

Na het eten geen noten toe, doch een stemmig gestemd forum onder de onvolprezen leiding van ons Lid van Verdienste (Jacqie). De ernst van het leven werd grondig besproken.

Of het door de koffie met koek kwam, laten we in het midden, maar zowel bij de forumleden als in de zaal werd de toon steeds luchtiger: er ontspon zich een vlotte conversatie van rol- naar platmops (bisweilen in Deutsch).

Wat we na de vochtige sluiting van de forumzitting wel niet te zien en te horen kregen: een bont gewemel: N.S. spreekt — 3 dar-tele doodgravers — winden waaien om de rotsen — raadsel van de 3 gestalten — likerbeen gezocht — zingende cowboys — community hymnsinging — een intensief balspel — nachtbrekers — kortom de practische werking van 3 beginselen.

De nacht was vol leven en geluiden: henen, pompen, gegil — en gelachen dat we hebben!

De regen deed het goed Maandagmorgen — dus verhuisde een deel van het sterke geslacht naar lagere regionen. De gelederen waren aanmerkelijk gedund en de rest van de morgen werd gevuld met voorbereidingen voor koken, wassen, schoonmaken etc. De maaltijd was subliem en stond op hoog niveau (vooral bij Jaap), Had Br. het daarom zo druk?

Die fietstocht was ook lang niet gek. Zeven bij zes had het voortreffelijk gezellig. 43 en 30 zaten voortdurend aan de kop naast elkaar — trouw tot in de — een droog buitje — snapshots — chomomel — de Zwaan — allemaal dingen die zo genoeglijk aandoen op het land.

Helaas het galgenmaal, dat extra lekker is, genoten temidden van internationale sfeer. Had Nel daarom zo'n plezier?

Het avondprogramma bleek veelbelovend en maakte het partir dubbel zwaar. Gehaaste laatste afscheidsgroeten en in een stromende regen verdween ons heerlijk zomerkamp uit het gezicht.

Dag Timmetje! We kwamen over 3 bruggen. Kom jij ook over de brug?!

„De Gloeilampcentrale”

Export - Import - Anno 1924

MATHENESSERLAAN 460

ROTTERDAM - TEL. 36756

PONTIER & KARREMAN

MAKELAARS IN ASSURANTIEN
WESTERSINGEL 9, ROTTERDAM

Bel op 11.17.00 - 3 lijnen - (K 1800)
en wij doen de rest

Assurantie
is vertrouwen

Kampimpressies waaraan de deelnemers een blijvende herinnering bewaren

Ook dit jaar hebben we ons Zomerkamp weer gehouden. En Winterswijk en omstreken zijn werkelijk de moeite waard om er een vakantie door te brengen.

Het was voor mij de derde maal, dat ik een kamp van de J.O.V.D. mocht meemaken. Ik ben dus enigszins bevoegd om over dit kamp te oordelen. Was het beter of was het slechter dan de beide vorige malen? Ach, dat is altijd moeilijk te zeggen. Ieder kamp heeft ook weer zijn eigen sfeer. Je kunt nooit van te voren zeggen hoe of het worden zal. Maar, ik moet bekennen, al was het anders dan de vorige kampen, ook nu was de stemming weer opperbest.

Zelfs het weer vermocht ons niet teneer te slaan. Wanneer je al iets langer meeloopt in een organisatie is het zo heerlijk om weer met oude bekenden te spreken en te constateren, als je om je heen kijkt, dat er ook weer vele nieuwe gezichten aanwezig zijn.

Ja, die doorstroming in de J.O.V.D. is goed. Wanneer je weer thuis bent is er niets leuker dan je ervaringen nog eens te overdenken en in jezelf te lachen om de dingen, die er voorgevallen zijn.

Je denkt weer aan het late uur van slapen gaan. Wat was er toch altijd nog veel te vertellen, in het stro. En wat waren de jongens aan de andere kant van het schot toch nieuwsgierig naar de gesprekken van de meisjes.

Vooraf één van de heren, ik geloof zelfs dat hij in de kampcommissie zat, mengde zich graag in de gesprekken aan de andere kant. Maar die heren waren ook wel eens bijzonder attent voor de dames.

Ja, er werd soms thee op bed geserveerd. Wanneer deze mannen eens zullen trouwen, feliciteer ik bij voorbaat hun toekomstige echtgenoten!

Nu ik dit zo neerschrijf moet ik plotseling denken aan een van de gasten die op het toneel verscheen. Neen, ik bedoel niet de drie sprekers, die ons bezig gehouden hebben over resp. Nieuw-Guinea, vluchtelingen-vraagstuk en Winterswijk. Ook niet onze vrienden uit den vreemde, of onze zeer gewaardeerde gast Gerrit of Harry uit Winterswijk.

Neen, ik meen een op het oog onschuldig, maar in wezen erg gevaarlijk kereltje, nl. Amor. Ja, die waarde nog al eens rond ons kamp. Voor al 's avonds was hij graag van de partij.

Allerbeminnelijkst, maar oppassen bleef de boodschap! Ik heb zelfs horen fluisteren dat hij eenmaal een grendel op een deur heeft gedaan. Dit kan echter ook lasterpraat zijn geweest. Voor de waarheid sta ik niet in!

Ook zie ik weer de lange tafels voor me waar zo gezellig aan gegeten werd. De stemming tijdens de maaltijd was altijd uitstekend, ook al viel er wel eens een bal in de soep. (Eén die er nu juist niet in hoorde). Of je ziet weer dat meisje voor je dat zo'n moeite had om gelijk met de anderen klaar te komen.

De kampeleider heeft nog wel eens getracht haar te helpen in deze moeilijke kwestie. Veel heeft het echter niet geholpen, want de volgende dag kon men haar eenzaam aan de tafel vinden, terwijl de anderen reeds de corveediensten verrichtten.

Zo zou ik nog vele dingen kunnen vertellen. Over tochten die er gemaakt zijn. Of over een echte pannekoekenfuif. Iets over onze bonte avond. (Waar U gehoord zou hebben hoe Nederland zingt).

Ik zou iets kunnen zeggen hoe Groninger jongens onuitputtelijk zijn in het bedenken van moppen. Ja, de hele Driemaster zou er mee gevuld kunnen worden.

Ik doe het echter niet maar wil besluiten met een goede raad. Indien U het volgende jaar tijd kunt vrij maken om naar ons kamp te gaan: Doe het. Het is de moeite waard!

NEL VAN SCHIEVEEN

Gevonden voorwerpen

- ◆ Gestreepte badhanddoek.
 - ◆ Wollen groen geruite hoofd-
doek.
 - ◆ Regenkapje van blauw-
groen popeline.
- Alles ligt bij Rien Booy,
Galerij 24, Boskoop.

Gezellige kampsfeer

Kampeerdeelnemers in het zoeklicht

Fiet Bos, Groningen: Het volgende jaar wil ik geen keukenprinses meer zijn, want doordat ik 's avonds zo moe was, miste ik ook dit jaar alle avondwandelingen.

Rien Booy, Boskoop: En dat 't maar goed valt! Zelfs 's nachts zocht ik de paadjes met plassen en blubber uit.

Henk de Jong, Westmaas: Dit jaar kwam ik nog vroeger dan 't vorige kamp, want ik wilde nu eens niets missen; zelfs niet van alle regen die er is gevallen.

Wim Schoehuys, Alkmaar: Voor 't eerst met een snor op een fiets in Duitsland. Wat een sensatie!

Philip Jungerius, Rotterdam: Fietsen is m'n lust en m'n leven, al wandel ik er ook wel eens naast, wanneer ik een beetje last van de borrel of pannekoeken heb.

John Bertram, Rotterdam: Werkelijk, het is een zwakte van me, maar heus, ik kan geen kroeg voorbij komen of ik moet hem bescijst van binnen bekijken.

Annet Kruys, Den Haag: Zo'n slipper-tje vind ik niet erg en werkelijk, ik ben ook niet eenkennig.

Nel van Schieveen, Amsterdam: Ik wilde eerst niet naar 't kamp, maar ja, als er een rijkere kamer-genote is die je vrij houdt..... Wat doe je dan?!

Jaap van der Heul, Vlaardingen: En ik slaagde voor het diploma machineschrijven en al mijn tante's komen op bezoek om dit te vieren. 't Was niet moeilijk en overigens, het passeren van de Duitse grens zonder pas, is voor mij ook een peuleschilletje.

Nel Veelders, Hoorn: Maar 't was geen peuleschilletje om op Bert z'n kokkert dat lucifersdoosje over te hevelen. Sjonge zeg, zijn neus was véél dikker dan de mijne.

Nely de Haas van Dorssen, Leiden: Voor een asperientje en wat brandzalf kon iedereen bij mij terecht!

Jan Noordman, Hattem: Nou 't weer is nou wel tamelijk goed!

Jaap Schullinga, Noordhorn: En daarom kom ik 't volgende jaar vast de gehele week.

Roerdinkholder: Bruin zit weer vast! Hoe krijgen ze 't toch voor elkaar?!

Harry Lambers, Kielwinneweer: (nadat Bruin gepord was): Hoera jongens, de bruine beer is los!!

Leny Kooyman, Schiedam: Zeg jongens, hebben jullie mijn bruine rug al gezien? Trouwens, 't is bij mij alles bruin wat de klok slaat, hoor!

Memo Mäelo, Zweden: Werkelijk, op doorreis naar 't hoge Noorden kon ik het J.O.V.D.-kamp niet overslaan. Gelukkig kwam m'n telegram op tijd, al kwam ik dan iets later en was de charmante commissie van ontvangst inmiddels verdwenen!

Diddy de Vries, Groningen: Vooral 's avonds in m'n slaapzak heb ik ontzettend gelachen en naar mijn zin gingen we veel te vroeg slapen.

Mimi Ross, Enschede: Zeg, ik weet een goeie mop.

En alle vrouwen: (in de slaapzaal): vertel op, maar wat zachtjes want die kerels liggen natuurlijk te luisteren.

Rini ter Horst, Enschede: Wat zal ik die thee met de beschuit met kaas op bed missen, als ik weer thuis ben!

De corveeër: Als je 't maar niet verder verteld!

Ans Tieslink, Amsterdam: (in 't lits-jumeaux). Niet zo dringen, zeg!

Will Zwart, Deventer: Ik zit zo in de verdrukking!

Een onbekende: Ga weg met die prikknieën in m'n rug.

Carla Glasz, Amsterdam: Iedereen is welkom in ons huis vol liberale vrouwen!

Gerrit Oonk, Winterswijk: Zwart damesondergoed laat me steenkoud; maar, of 't pikant is.....? Mmm!!

Jo de Ruyter, Klaaswaal: Wie vindt er zo'n moord-kampweek te duur betaald met een gouden ring?

Tim de Vries, Groningen: Ik ben gek op soep met balletjes, maar die grote bal in de tomatensoep was zelfs mij te veel. (en te heet!)

Hubert Hocks, Duitsland: Waarom een rolmops is opgerold is mij een raadsel. Trouwens, 't lijkt me ook erg onhandig met 't vervoer.

Janny Nieboer, Wildervank: Mijn naaigerei in een Braun scheerdoos! Wie doet ons wat?

Anno Nijhof, Emmen: Wie doet het me na: witte haren trekken uit de manen van een bruin paard? Trouwens, ik kan meer hoor, want met een voetbal en een bord tomatensoep kan ik ook heel aardig goochelen!

Ineke Sunderman, Schiedam: Heus mijn Erres radio kan best tegen een stootje; jullie hebben 't gezien!

Hansje: Mijn ontbijt nuttig ik altijd bij de J.O.V.D. en ik ben stapeldol op de chocoladevla van tante Fietje!

Koor: En wie verzoepn Ome Jan zien haile boudel; Hai holt gain veere meer in 't nust!

De dagopening

Technisch Bureau ROVARON

ROTTERDAM

Werkplaats: Charl. Lagedijk 545
Telefoon 78737

Kantoor: Brigantijnstraat 37a
Telefoon 39186

PIJPLEIDINGEN hoge- en lage druk
PLAAT- en CONSTRUCTIEWERK